

ЗАТВЕРДЖЕНО
рішення Правління ПАТ «НАСК «ОРАНТА»
«12» липня 2016 року № 58
Голова Правління
_____ Грищенко В.М.

**ДОДАТОК 3 ДО ПРАВИЛ
ДОБРОВІЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ ФІНАНСОВИХ РИЗИКІВ
№ 96 (нова редакція)**

**ДОДАТКОВІ УМОВИ
ДОБРОВІЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ ФІНАНСОВИХ РИЗИКІВ, ЩО ПОВ'ЯЗАНІ ЗІ
ЗБИТКАМИ, ПОНЕСЕНИМИ ВНАСЛІДОК
ПРИПИНЕННЯ ПРАВА ВЛАСНОСТІ НА МАЙНО**

КИЇВ 2016

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Ці Додаткові умови добровільного страхування фінансових ризиків, що пов'язані зі збитками, понесеними внаслідок припинення права власності на майно (далі – Додаткові умови), розроблені відповідно до вимог Цивільного кодексу України, Закону України «Про страхування» та інших законодавчих актів України і є Додатком 3 до Правил добровільного страхування фінансових ризиків № 96 (нова редакція), (далі – Правила).

ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «НАЦІОНАЛЬНА АКЦІОНЕРНА СТРАХОВА КОМПАНІЯ «ОРАНТА» (далі - Страховик) відповідно до цих Додаткових умов укладає договори добровільного страхування фінансових ризиків, що пов'язані зі збитками, понесеними внаслідок припинення права власності на майно (далі – договори страхування) з дієздатними фізичними особами та юридичними особами (далі – Страхувальник).

Договір страхування – письмова угода між Страховиком і Страхувальником, за якою Страховик бере на себе зобов'язання у разі настання страхового випадку здійснити страхове відшкодування Страхувальнику або іншій особі, визначеній у договорі страхування Страхувальником, на користь якої укладено договір страхування, на умовах, визначених у договорі страхування, а Страхувальник зобов'язується вносити страхові платежі у визначені строки та виконувати інші умови договору страхування.

Факт укладення договору страхування може посвідчуватися страховим свідоцтвом (полісом, сертифікатом), що є формою договору страхування.

Умови страхування визначаються при укладанні договору страхування і можуть бути змінені (виключені або доповнені) за згодою сторін до настання страхового випадку за умови, що такі зміни не суперечать законодавству України.

Договір страхування може містити інші положення, що не передбачені цими Додатковими умовами, якщо такі положення відповідають цим Додатковим умовам і не суперечать законодавству України.

У цих Додаткових умовах терміни та визначення вживаються у таких значеннях:

Вигодонабувач – юридична або фізична особа, яка може зазнати збитків унаслідок настання страхового випадку, та призначається Страхувальником для отримання страхових відшкодувань за договором страхування.

Страхова сума - визначена договором страхування грошова сума, в межах якої Страховик відповідно до умов договору страхування зобов'язаний провести виплату страхового відшкодування при настанні страхового випадку. Страхова сума, що зменшена на суму попередніх страхових відшкодувань, є граничною сумою виплати.

Страховий платіж (страхова премія) - плата за страхування, яку Страхувальник зобов'язаний сплатити Страховику згідно з умовами договору страхування.

Франшиза - визначена умовами договору страхування частина збитку, що не відшкодовується Страховиком.

Навмисні дії - дії, наявність яких встановлюється на підставі матеріалів та висновків суду чи відповідних компетентних органів, які проводили розслідування за даним страховим випадком.

Позовна давність - це строк, встановлений законодавством України, у межах якого особа може звернутися до суду з вимогою про захист свого цивільного права або інтересу.

Позов - вимога, що пред'являється в судовому порядку.

Право власності - це врегульовані законом суспільні відносини щодо володіння, користування та розпорядження майном. Правом власності є право особи на річ (майно), яке вона здійснює відповідно до закону за своєю волею, незалежно від волі інших осіб.

Страховий ризик – певна подія, на випадок якої проводиться страхування і яка має ознаки ймовірності та випадковості настання.

Страховий випадок – подія, передбачена договором страхування, яка відбулася, і з настанням якої виникає обов'язок Страховика здійснити виплату страхового відшкодування Страхувальнику та/або Вигодонабувачу.

Ринкова вартість – вартість, за яку можливе відчуження об'єкта оцінки на ринку подібного майна на дату оцінки за угодою, укладеною між покупцем і продавцем, після відповідного маркетингу за умови, що кожна зі сторін діяла зі знанням справи, розсудливо і без примусу.

Дійсна вартість майна – вартість відтворення (вартість заміщення) або ринкова вартість майна, визначені відповідно до умов договору страхування.

Вартість відтворення – визначена на дату оцінки поточна вартість витрат на створення (придбання) в сучасних умовах нового об'єкта, який є ідентичним об'єктові оцінки.

Вартість заміщення – визначена на дату оцінки поточна вартість витрат на створення (придбання) нового об'єкта, подібного до об'єкта оцінки, який може бути йому рівноцінною заміною.

Страхова виплата (страхове відшкодування) – грошова сума, що виплачується Страховиком за умовами договору страхування при настанні страхового випадку.

Майно – майно (нерухоме, рухоме), яким Страхувальник володіє на правах власності та по відношенню до якого укладено договір страхування.

Правочин – дія фізичної або юридичної особи, спрямована на набуття, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.

Недійсний правочин – правочин, визнаний недійсним у судовому порядку згідно із законодавством України.

ПРЕДМЕТ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

Предметом договору страхування є майнові інтереси, що не суперечать закону, пов'язані із матеріальними збитками Страхувальника або іншої особи, визначеній у договорі страхування (Вигодонабувача), внаслідок припинення права власності на майно.

На підставі цих Додаткових умов на страхування приймаються фінансові ризики, пов'язані із матеріальними збитками, понесеними внаслідок припинення права власності на таке майно:

нерухоме майно – земельні ділянки, ділянки надр, відособлені водні об'єкти, розташовані на земельній ділянці, і все, що міцно зв'язано з землею, тобто об'єкти, переміщення яких є неможливим без їх знецінення, зміни їх призначення та/або зміни їх конструктивних властивостей, а саме: ліси, багаторічні насадження, будівлі, споруди, підприємства як майнові комплекси, квартири, житлові будинки, житлові приміщення, нежитлові приміщення та інше нерухоме майно або його частина, яке (яка) належить Страхувальнику (Вигодонабувачу) на підставі права власності (в тому числі особистої або спільної часткової чи спільної сумісної власності);

рухоме майно – майно, яке не відноситься до нерухомого і яке при потребі можна вільно переміщувати у просторі.

За цими Додатковими умовами на страхування не приймається ризик припинення права власності Страхувальника на майно:

що незареєстроване в установленому законодавством порядку, якщо такий порядок передбачений для цього майна і відсутні документи, які підтверджують право власності;

на яке звернене стягнення або яке є предметом позовних вимог щодо припинення або обмеження права власності на дату укладення договору страхування.

Якщо інше не передбачено договором страхування, за цими Додатковими умовами на страхування не приймається ризик припинення права власності Страхувальника на таке майно:

рукописи, креслення та будь-яку іншу технічну документацію;

моделі, макети, зразки, форми тощо;

коштовні метали у зливках і коштовні камені без оправ, вироби з коштовних металів, коштовних каменів і діамантів;

технічні носії інформації комп'ютерних і аналогічних систем, зокрема, магнітні стрічки і касети, магнітні диски, блоки пам'яті тощо;

марки, монети, грошові знаки і бони, малюнки, картини, скульптури або інші колекції чи твори мистецтва, предмети релігійного культу;

тварини та кімнатні рослини.

СТРАХОВІ РИЗИКИ І СТРАХОВИЙ ВИПАДОК

Страховими ризиками за цими Додатковими умовами є ризики втрати Страхувальником (Вигодонабувачем) права власності на майно на підставі рішення суду, яке набрало законної сили внаслідок:

Вчинення Правочину фізичною особою, яка визнана недієздатною внаслідок психічного розладу здоров'я.

Вчинення Правочину неповнолітньою особою за межами її цивільної дієздатності.

Вчинення Правочину фізичною особою, дієздатність якої обмежена в судовому порядку внаслідок зловживання спиртними напоями або наркотичними речовинами.

Вчинення Правочину дієздатною фізичною особою, яка в момент вчинення Правочину не усвідомлювала значення своїх дій та (або) не могла керувати ними (нервово потрясіння, психічний розлад або інша хвороба (фізична травма тощо).

Вчинення Правочину під впливом помилки, що має істотне значення відносно природи Правочину, прав та обов'язків Сторін, таких властивостей та якостей речі, які значно знижують її цінність або можливість використання за цільовим призначенням.

Вчинення Правочину під впливом омани (обману), насильства, погрози, зловмисної домовленості представника однієї Сторони з другою Стороною або під впливом тяжкої обставини.

Позову одного із власників майна, що знаходиться у спільній власності з мотиву відсутності в особи, що реалізувала майно, належним чином оформлених повноважень від інших власників майна або за мотивом недотримання законодавства України, що порушує права інших учасників частки у спільній власності.

Вчинення Правочину особою, яка не мала повноважень або особою, яка діяла з перевищенням повноважень.

Витребування у Страхувальника придбаного ним майна за відплатним договором (добросовісний набувач) власником цього майна, якщо воно вибуло з володіння останнього або особи, якій він передав майно у володіння не з їхньої волі.

Недоліків угоди, в результаті якої Страхувальник придбав майно, та інших обставин, які залежать від попередніх власників майна та здійснених ними правочинами з майном або його часткою;

Визнання судом поважності причин пропуску терміну позовної давності та поновлення прав третіх осіб або попередніх власників на майно або його частку.

Нікчемності Правочину або визнання його недійсним на інших законних підставах.

Недійсності правочину, укладеного з майном, внаслідок недодержання його форми (простої письмової, нотаріально посвідченої) та/або відсутності його державної реєстрації у випадках,

встановлених законом.

Договором страхування може бути передбачено страхування як за окремим страховим ризиком, так і за групою страхових ризиків, зазначених в п. 3.1 цих Додаткових умов.

Страховим випадком є передбачена п. 3.1 цих Додаткових умов і договором страхування подія (або декілька подій), що відбулася (відбулися) у період дії договору страхування та на території його дії, з настанням якої (яких) виникає обов'язок Страховика здійснити виплату страхового відшкодування Страхувальнику або іншій особі.

ВИКЛЮЧЕННЯ ЗІ СТРАХОВИХ ВИПАДКІВ І ОБМЕЖЕННЯ СТРАХУВАННЯ

За цими Додатковими умовами страховими випадками не визнаються події, що відбулися внаслідок:

відчуження майна Страхувальником та/або відмови Страхувальника від права власності на майно;

знищення (загибель, знос, руйнування, ліквідація, забруднення) чи пошкодження майна з будь-якої причини, у тому числі внаслідок стихійного лиха, пожежі тощо;

звернення стягнення на майно за зобов'язаннями Страхувальника та погашення Страхувальником боргових зобов'язань, в тому числі, в результаті банкрутства (неплатоспроможності), сплати неустойки, штрафів тощо майном, право власності на яке застраховано;

реквізиції та конфіскації майна;

викупу пам'яток історії та культури;

викупу земельної ділянки з метою суспільної необхідності;

припинення права власності на нерухоме майно у зв'язку з викупом земельної ділянки на якій воно розміщено;

прийняття закону, іншого нормативно-правового акту, в результаті якого право власності Страхувальника (Вигодонабувача) припиняється, визнається не чинність або вносяться зміни до правовстановлюючих документів на майно;

технічних помилок при оформленні правовстановлюючих документів при реєстрації права власності Страхувальника на майно, помилок невідповідностей, неповної або недостовірної інформації, помилок, допущених установами юстиції або державної реєстрації прав на нерухоме майно;

дій державних органів, які стосуються позбавлення прав на майно або обмеження можливості його користування і які передбачені законодавством України (виселення у випадках капітального ремонту майна, внаслідок переобладнання і перепланування будинків, аварійного стану будинків тощо);

вилучення, в тому числі шляхом викупу, для державних або муніципальних потреб, конфіскації, реквізиції, арешту або знищення на підставі актів уповноважених органів влади майна;

втрати зареєстрованих в установленому порядку оригіналів правовстановлюючих документів на майно, що підтверджують право власності Страхувальника, за умови неможливості відновити такі документи, в тому числі отримати дублікат;

самочинного будівництва Страхувальником майна (житлових будинків, гаражів, споруд,

господарських будівель тощо) на земельній ділянці без дозволу на будівництво або будівництво з порушенням будівельних (проектних, санітарних, технічних тощо) норм;

припинення права власності Страхувальника на майно через дію ядерного вибуху, радіації чи радіоактивного зараження, воєнних дій, маневрів, військових заходів і їхніх наслідків, актів тероризму, громадянської війни, народних хвилювань усякого роду або страйків, тощо;

дій (бездіяльності) Страхувальника в стані алкогольного, токсичного або наркотичного сп'яніння, а також у стані, в якому він не усвідомлював значення своїх дій та/або не міг ними керувати;

вчинення Страхувальником правочину, про протиправність якого він знав або повинен був знати;

вчинення Страхувальником фіктивного або удаваного правочину;

припинення дії договору довічного утримання (догляду), за яким Страхувальник набув майно у власність, внаслідок розірвання такого договору на підставі рішення суду на вимогу відчужувача, третьої особи, на користь якої він був укладений, або самого Страхувальника;

придбання Страхувальником майна в особи, яка не мала права його відчужувати або в особи, яка не мала необхідного обсягу цивільної дієздатності, про що Страхувальник знав або повинен був знати.

Якщо інше не передбачено договором страхування, страховими випадками не визнаються події, що відбулися внаслідок припинення права власності на майно, якщо вони сталися у зв'язку з:

задоволенням позовних вимог до Страхувальника, особи, що знаходиться в родинних відносинах із Страхувальником – фізичною особою (в тому числі особою, яка спільно проживає (проживала) однією сім'єю, але не перебувала у шлюбі; колишньою дружиною або чоловіком Страхувальника), пов'язаної (афілійованої) зі Страхувальником особи);

вчиненням правочину під впливом тяжких обставин, незалежно від того хто був ініціатором такого правочину;

вчиненням правочину під впливом насильства, тобто всупереч справжньої волі особи, внаслідок застосування до неї фізичного чи психічного тиску.

Страховик не відшкодовує:

моральної шкоди, шкоди завданої діловій репутації, упущену вигоду;

штрафні санкції (неустойка, штрафи, відсотки за користування чужими коштами тощо), що накладені на Страхувальника.

Умовами договору страхування можуть бути передбачені інші виключення зі страхових випадків та обмеження страхування, що не суперечать законодавству України.

ПОРЯДОК ВИЗНАЧЕННЯ РОЗМІРІВ СТРАХОВИХ СУМ

Страхова сума за договором страхування визначається за згодою між Страховиком та Страхувальником у межах дійсної вартості майна, що підтверджується відповідними документами (довідки про балансову вартість, платіжних документів, договорів купівлі–продажу, висновку оцінювача, який має право на здійснення оціночної діяльності відповідно до законодавства України, та інших документів, що надаються Страхувальником для підтвердження вартості майна).

Дійсна вартість майна, зазначена в договорі страхування, не може бути надалі оскаржена, за винятком випадку, якщо Страховик, який не скористався до укладення договору страхування своїм правом на оцінку страхового ризику, був навмисно введений в оману відносно цієї вартості.

Договором страхування може бути передбачено відшкодування додаткових витрат на юридичні та інші послуги, пов'язані з усуненням наслідків страхового випадку, але не більше ніж 20% страхової суми, зазначеної у договорі страхування.

Договором страхування можуть бути передбачені обмеження розміру виплати страхового відшкодування (ліміти відповідальності Страховика) за страховими випадками, за окремими предметами договору страхування, за групою предметів договору страхування.

Страхова сума може бути встановлена за окремим страховим ризиком, за групою страхових ризиків, за окремим предметом договору страхування або групою предметів договору страхування, за договором страхування в цілому або на інших умовах, зазначених у договорі страхування.

Страхові суми у договорі страхування встановлюються у національній валюті України - гривні. За згодою сторін у договорі страхування може бути зазначена страхова сума в гривнях, в еквіваленті до іншої валюти.

Якщо страхова сума перевищує вартість майна, договір страхування вважається недійсним відносно тієї частини страхової суми, яка перевищує вартість майна.

Договором страхування може бути передбачена франшиза, яка зазначається у договорі страхування.

Франшиза може встановлюватися як в абсолютному розмірі, так і у відсотках страхової суми.

Встановлена за договором страхування безумовна франшиза завжди вираховується із суми збитку за кожним страховим випадком.

При встановленні за договором страхування умовної франшизи, збитки, які не перевищують встановленої умовної франшизи, не відшкодовуються Страховиком і відшкодовуються у повному обсязі, якщо їх розмір перевищує умовну франшизу.

СТРАХОВИЙ ТАРИФ, СТРАХОВИЙ ПЛАТІЖ ТА ПОРЯДОК ЙОГО ВНЕСЕННЯ

Страховий тариф – це ставка страхового внеску з одиниці страхової суми за визначений період страхування.

Розмір страхового тарифу визначається при укладанні договору страхування за згодою Сторін на підставі базових страхових тарифів, які наведені у Додатку 1 до цих Додаткових умов, з урахуванням ступеня страхового ризику, умов договору страхування, і зазначається у договорі страхування.

Розмір та умови внесення страхового платежу визначаються договором страхування.

При укладанні договору страхування Страхувальнику, за узгодженням зі Страховиком, може бути надана можливість внесення страхового платежу частинами. Розміри частин страхового платежу і строки їх внесення визначаються договором страхування.

Першу частину страхового платежу Страхувальник зобов'язаний сплатити не пізніше дати, зазначеної у договорі страхування як дата початку строку дії договору страхування, якщо інше не передбачено договором страхування.

При внесенні страхового платежу частинами, якщо друга чи наступні частини страхового платежу не надійшли у повному обсязі в терміни, зазначені у договорі страхування, дія договору страхування в частині зобов'язань Страховика припиняється після завершення 24 години дня, до якого Страхувальник мав сплатити наступну частину страхового платежу, якщо інше не передбачено договором страхування.

Якщо інше не передбачено договором страхування, Страхувальник втрачає право на сплату страхового платежу частинами, якщо до сплати наступної частини страхового платежу Страхувальник заявив про настання страхового випадку. У такому разі Страховик має право вимагати від Страхувальника сплатити достроково несплачену частину річного страхового платежу або утримати несплачену частину страхового платежу із суми страхового відшкодування.

СТРОК ТА МІСЦЕ ДІЇ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

Строк дії договору страхування визначається за згодою сторін і зазначається у договорі страхування.

Договір страхування набирає чинності з моменту внесення страхового платежу, або першої частини страхового платежу, якщо інше не передбачено договором страхування.

Територія (місце страхування) дії договору страхування зазначається у договорі страхування.

ПОРЯДОК УКЛАДАННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

Договір страхування укладається, як правило, на підставі письмової заяви Страхувальника за формою, встановленою Страховиком, що є невід'ємною частиною укладеного договору страхування.

Подання заяви не зобов'язує сторони до укладення договору страхування.

При укладанні договору страхування Страхувальник зобов'язаний:

повідомити Страховику всі відомі обставини, що мають істотне значення, для визначення ступеня страхового ризику, якщо ці обставини невідомі та/або не можуть бути відомі Страховику. Істотними визнаються обставини, зазначені у договорі страхування та в заяві на страхування;

пред'явити Страховику документи, що засвідчують особу Страхувальника чи його уповноваженого представника: довіреність або інший документ, що свідчить про наявність та обсяг повноважень представника Страхувальника;

надати установчі документи, баланс, довідку про фінансовий стан, підтверджені аудитором (для Страхувальників - юридичних осіб);

документи, що підтверджують право власності на майно (свідоцтво про право власності, договір, рішення суду, розпорядження відповідного органу тощо) – залежно від виду майна;

документи про технічний та експлуатаційний стан майна (фінансово-особовий рахунок, довідка про вартість, план земельної ділянки, технічний паспорт тощо) – залежно від виду майна;

документи, що свідчать про набуття та перехід права власності на майно (витяг з домової книги, свідоцтво про державну реєстрацію права власності тощо) - залежно від виду майна;

документи, що підтверджують вартість майна;

пред'явити Страховику інші документи, які мають значення для визначення ступеня ризику за договором страхування.

Якщо після укладення договору страхування буде встановлено, що Страхувальник навмисно надав Страховику неправдиві відомості про обставини, зазначені у пункті 8.3 цих Додаткових умов, та/або свідомо приховав від Страховика обставини, що мають істотне значення для визначення ступеня страхового ризику, Страховик має право відмовити Страхувальнику у виплаті страхового відшкодування.

У разі втрати договору страхування в період його дії Страховик видає Страхувальникові за його письмовою заявою дублікат.

Усі зміни та доповнення до умов договору страхування вносяться за згодою Страхувальника і Страховика шляхом укладання додаткової угоди до договору страхування або шляхом укладання нового договору страхування.

ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ СТОРІН

Страхувальник має право:

На отримання страхового відшкодування при настанні страхового випадку в порядку, передбаченому договором страхування та цими Додатковими умовами.

На дострокове припинення дії договору страхування згідно із законодавством України.

Ініціювати внесення змін до договору страхування.

На одержання дубліката договору страхування у разі його втрати.

Страхувальник зобов'язаний:

Вносити страхові платежі у розмірах і у строки, визначені договором страхування.

При укладанні договору страхування надати Страховику інформацію про всі відомі йому обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику.

Уживати заходи для усунення обставин, що підвищують ступінь ризику.

Якщо інше не передбачено договором страхування, впродовж 3 (три) робочих днів повідомити Страховика про будь-яку зміну страхового ризику (відомостей, зазначених у заяві на страхування та/або договорі страхування). У разі збільшення ступеня ризику на вимогу Страховика укласти додаткову угоду до договору страхування і внести додатковий страховий платіж.

При укладанні договору страхування повідомити Страховика про інші чинні договори страхування щодо цього предмета договору страхування.

Повідомити Страховика про настання страхового випадку в строк, передбачений умовами договору страхування.

На письмове звернення Страховика видати доручення та інші необхідні документи особам, призначеним Страховиком, для захисту інтересів як Страховика, так і Страхувальника.

Надати Страховику можливість брати участь у врегулюванні позовних вимог.

У разі отримання Страхувальником та/або Вигодонабувачем відшкодування збитку в будь-якій формі від третіх осіб, винних у настанні страхового випадку, протягом 3 (три) робочих днів (з дня отримання) письмово сповістити про це Страховика, а якщо виплата страхового відшкодування вже була здійснена Страховиком – упродовж 30 (тридцять) робочих днів

повернути Страховику суму отриманого страхового відшкодування або відповідну його частину.

Страхувальник зобов'язаний повернути Страховику виплачену суму страхового відшкодування упродовж 30 (тридцять) робочих днів, якщо протягом встановлених законодавством України строків позовної давності виявиться обставина, яка є підставою для відмови у здійсненні страхового відшкодування.

Страховик має право:

Перевіряти достовірність інформації та документів, наданих Страхувальником, а також виконання (дотримання) умов договору страхування.

З'ясовувати причини, обставини та наслідки настання страхового випадку, перевіряти всі надані Страхувальником документи, направляти запити в компетентні органи з питань, пов'язаних із розслідуванням причин настання страхового випадку і визначенням розміру збитку; самостійно проводити розслідування для з'ясування причин та обставин страхового випадку.

Ініціювати внесення змін до договору страхування і вимагати від Страхувальника внесення додаткового страхового платежу при підвищенні ступеня ризику.

Отримати від Страхувальника всі документи, необхідні для реалізації права вимоги до особи, відповідальної за заподіяний збиток.

Відмовити у виплаті страхового відшкодування або зменшити його розмір у випадках та в порядку, передбачених цими Додатковими умовами та договором страхування.

На дострокове припинення дії договору страхування згідно із законодавством України.

Страховик зобов'язаний:

Ознайомити Страхувальника з умовами договору страхування і цими Додатковими умовами.

Упродовж 2 (два) робочих днів, як тільки стане відомо про настання страхового випадку, вжити заходів щодо оформлення всіх необхідних документів для своєчасного здійснення страхового відшкодування.

При настанні страхового випадку здійснити виплату страхового відшкодування у передбачений договором страхування строк. Страховик несе майнову відповідальність за несвоєчасне здійснення страхового відшкодування шляхом сплати пені, розмір якої визначається умовами договору страхування.

Відшкодувати витрати Страхувальника щодо запобігання або зменшення збитків, якщо це передбачено умовами договору страхування.

Не розголошувати відомостей про Страхувальника та його майнове становище, крім випадків, передбачених законом.

Договором страхування можуть бути передбачені інші права та обов'язки Страховика і Страхувальника.

ДІЇ СТРАХУВАЛЬНИКА ПРИ НАСТАННІ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ

При настанні страхового випадку Страхувальник зобов'язаний:

Як тільки стане відомо, але не пізніше 24 годин з моменту настання події або як тільки стане відомо про настання події, що має ознаки страхового випадку, повідомити Страховика та/або

цілодобову сервісну службу Страховика. Якщо Страхувальник, його представник не могли зробити цього з об'єктивних причин, вони повинні повідомити Страховика та/або цілодобову сервісну службу Страховика одразу, як тільки це стане можливим.

Ужити всіх необхідних заходів для запобігання збільшення розміру збитку та усунення причин, що сприяють виникненню додаткового збитку.

Узгоджувати письмово всі дії зі Страховиком, що мають відношення до страхового випадку.

Без письмової згоди Страховика не робити заяв і не брати на себе зобов'язань щодо добровільного відшкодування збитку, не визнавати повністю чи частково своєї відповідальності і не підписувати будь-яких документів, що встановлюють розміри збитку за вимогами, висунутими до нього у зв'язку зі страховим випадком, окрім випадків, передбачених законодавством України.

Якщо інше не передбачено договором страхування, подати письмову заяву про страховий випадок/заяву про страхову виплату (за встановленою Страховиком формою) не пізніше 2 (два) робочих днів від моменту його настання/моменту, коли Страхувальник дізнався про настання страхового випадку. Якщо з поважних причин Страхувальник, його представник не змогли подати Страховику заяви про страховий випадок у встановлений договором страхування строк, вони зобов'язані підтвердити це документально.

Якщо у Страхувальника є можливість зменшення розміру позовних вимог, сповістити про це Страховика і вжити всіх можливих заходів щодо зменшення розміру позовних вимог.

ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЮТЬ НАСТАННЯ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ ТА РОЗМІР ЗБИТКІВ

Для врегулювання страхового випадку Страхувальник, його представник зобов'язані, якщо інше не передбачено договором страхування, крім заяви, передбаченої п.10.1.5 цих Додаткових умов, надати Страховику достовірну інформацію і документи, необхідні для підтвердження факту, причин та обставин настання страхового випадку і визначення розміру страхового відшкодування, а саме:

договір страхування;

рішення суду, що набрало чинності, про припинення права власності на майно (його частину) або про визнання правочину, за яким Страхувальник набув право власності на майно, недійсним; інші документи, які відносяться до справи;

правовстановлюючі документи на майно;

документи, що підтверджують розмір збитків та понесених Страхувальником (Вигодонабувачем) витрат, якщо такі витрати відшкодовуються за умовами договору страхування;

документи, що підтверджують дійсну вартість майна;

документи, що підтверджують право власності Страхувальника на майно;

у разі смерті Страхувальника – свідоцтво про смерть; документи, що підтверджують правонаступництво, опікунство або право на спадщину згідно із законодавством України;

документ, що засвідчує особу – одержувача страхового відшкодування.

Для прийняття обґрунтованого рішення за заявленою подією, з'ясування обставин страхового випадку та встановлення розміру збитку Страховик має право письмово вимагати подання інших документів, що підтверджують факт і обставини настання страхового випадку.

Усі документи, перелічені у цьому розділі, повинні бути достовірними, оформленими згідно з вимогами законодавства України, засвідчені належним чином. Страховик робить копії наданих Страхувальником документів і долучає їх до справи з урегулювання страхового випадку, а оригінали повертає особі, що надала документи.

ВИЗНАЧЕННЯ РОЗМІРУ ЗБИТКІВ ТА ПОРЯДОК І УМОВИ ЗДІЙСНЕННЯ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

Страхове відшкодування визначається після надання Страхувальником Страховику всіх необхідних документів (включаючи рішення суду, що набрало чинності) за страховим випадком, визначення обставин, причин, розміру і характеру заподіяного збитку.

Страхове відшкодування виплачується в розмірі, що не перевищує дійсний збиток, нанесений майновим інтересам Страхувальника, при цьому розмір страхового відшкодування здійснюється в межах страхової суми, яка зазначена у договорі страхування.

Якщо відповідно до рішення суду право власності Страхувальника припиняється:

на все майно, то страхове відшкодування виплачується в розмірі страхової суми, зазначеної у договорі страхування;

на частину майна, то страхове відшкодування виплачується в розмірі частини страхової суми, зазначеної у договорі страхування, що припадає на вартість частини майна, на яке припинилось право власності Страхувальника;

якщо майно належало Страхувальнику на підставі права спільної часткової власності чи на підставі права спільної сумісної власності, то розмір страхового відшкодування дорівнює розміру вартості тієї частки майна, яка належала Страхувальнику, але не більше страхової суми, встановленої договором страхування.

Якщо це передбачено договором страхування, Страховик відшкодовує Страхувальнику фактично понесені ним документально підтверджені витрати на юридичні та інші послуги, пов'язані з усуненням наслідків страхового випадку .

Розрахунок страхового відшкодування здійснюється за вирахуванням франшизи, зазначеної у договорі страхування.

Порядок визначення розміру страхового відшкодування при настанні страхового випадку зазначається в договорі страхування.

Якщо предмет договору страхування застрахований у кількох страховиків, і загальна страхова сума перевищує розміру збитку, то страхове відшкодування, що виплачується всіма страховиками, не може перевищувати розміру фактичного збитку Страхувальника за цим страховим випадком. При цьому кожний страховик здійснює виплату страхового відшкодування пропорційно розміру страхової суми за укладеним ним договором страхування.

До Страховика, який здійснив страхове відшкодування, в межах фактичних витрат переходить право вимоги, яке Страхувальник або інша особа, що одержала страхове відшкодування, має до особи, відповідальної за заподіяний збиток.

Загальний обсяг страхових відшкодувань за всіма страховими випадками, що сталися в

період дії договору страхування, не може перевищувати страхової суми, встановленої договором страхування.

У разі виникнення суперечок між сторонами про причини настання страхового випадку і розміру збитку кожна зі сторін має право зажадати проведення експертизи. Експертиза проводиться за рахунок сторони, що зажадала її проведення.

СТРОК ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ ПРО ВИПЛАТУ АБО ВІДМОВУ У ВИПЛАТІ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

Страховик приймає рішення про виплату або відмову у виплаті страхового відшкодування впродовж 30 (тридцять) робочих днів від дня одержання Страховиком всіх необхідних документів, що підтверджують факт настання, причини, обставини та наслідки страхового випадку.

Виплата страхового відшкодування здійснюється на підставі заяви Страхувальника (Вигодонабувача) на страхову виплату та складеного Страховиком страхового акта, із визначенням розміру страхового відшкодування; у строк до 15 (п'ятнадцять) робочих днів після прийняття рішення про виплату страхового відшкодування Страховик здійснює виплату страхового відшкодування.

Рішення про відмову у виплаті страхового відшкодування Страховик направляє Страхувальнику у письмовій формі з обґрунтуванням причин упродовж 15 (п'ятнадцять) робочих днів від дня його прийняття.

Якщо до сплати чергового страхового платежу (при сплаті страхового платежу частинами) Страхувальник заявив про настання страхового випадку, Страховик здійснює страхове відшкодування з урахуванням умов, зазначених у п. 6.7 цих Додаткових умов.

ПРИЧИНИ ВІДМОВИ У ВИПЛАТІ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

Підставою для відмови Страховика у виплаті страхового відшкодування є:

Навмисні дії Страхувальника (членів його родини, його представника або осіб, які знаходяться з ними у трудових відносинах) або особи, на користь якої укладено договір страхування, спрямовані на настання страхового випадку. Зазначена норма не поширюється на дії, пов'язані з виконанням їх громадянського чи службового обов'язку, в стані необхідної оборони (без перевищення її меж) або захисту майна, життя, здоров'я, честі, гідності та ділової репутації. Кваліфікація дій Страхувальника та вищезазначених осіб встановлюється відповідно до законодавства України.

Вчинення Страхувальником, членами його родини, його представником або особами, які знаходяться з ними у трудових відносинах, або іншою особою, на користь якої укладено договір страхування, умисного злочину, що призвів до страхового випадку.

Подання Страхувальником свідомо неправдивих відомостей про предмет договору страхування або про факт настання страхового випадку.

Отримання Страхувальником відшкодування збитків у повному обсязі від особи, винної в їх заподіянні.

Несвоєчасне повідомлення Страхувальником про настання страхового випадку без поважних на те причин або створення Страховикові перешкод у визначенні обставин, характеру та розміру збитків, у тому числі шляхом ненадання усіх документів, необхідних для встановлення обставин страхового випадку.

Інші випадки, передбачені законом.

Умовами договору страхування можуть бути передбачені інші підстави для відмови у виплаті страхового відшкодування, що не суперечать закону.

Страховальник може у судовому порядку оскаржити відмову Страховика у виплаті страхового відшкодування.

УМОВИ ПРИПИНЕННЯ ДІЇ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

Дія договору страхування припиняється і договір втрачає чинність за згодою сторін, а також у разі:

закінчення строку дії договору страхування;

виконання Страховиком зобов'язань перед Страховальником у повному обсязі;

несплати Страховальником страхового платежу або його частини у встановлені договором страхування строки. При цьому договір страхування вважається достроково припиненим у випадку, якщо перший (або черговий) страховий платіж не був сплачений за письмовою вимогою Страховика впродовж 10 (десять) робочих днів від дня пред'явлення такої вимоги Страховальнику, якщо інше не передбачене умовами договору страхування;

ліквідації Страховальника – юридичної особи або смерті Страховальника – фізичної особи чи втрати ним дієздатності, за винятком випадків, передбачених законодавством України;

ліквідації Страховика у порядку, встановленому законодавством України;

ухвалення судового рішення про визнання договору страхування недійсним;

в інших випадках, передбачених законодавством України.

Дію договору страхування може бути достроково припинено на вимогу Страховальника або Страховика, якщо це передбачено умовами договору страхування. Про намір достроково припинити дію договору страхування будь-яка сторона зобов'язана належним чином повідомити іншу не пізніше ніж за 30 днів до дати припинення дії договору страхування, якщо інше не передбачено договором страхування.

У разі дострокового припинення дії договору страхування на вимогу Страховальника, Страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору страхування, за вирахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних виплат страхового відшкодування, що були здійснені за цим договором страхування. Якщо вимога Страховальника обумовлена порушенням Страховиком умов договору страхування, то останній повертає Страховальнику сплачені ним страхові платежі повністю.

У разі дострокового припинення договору страхування на вимогу Страховика, Страховальнику повертаються повністю сплачені ним страхові платежі. Якщо вимога Страховика обумовлена невиконанням Страховальником умов договору страхування, то Страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору страхування, за вирахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних виплат страхового відшкодування, що були здійснені за цим договором страхування.

ПОРЯДОК ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

Спори, пов'язані з договором страхування, вирішуються у порядку, передбаченому законодавством України.

ОСОБЛИВІ УМОВИ

Права та обов'язки Страховика та Страхувальника, підстави для відмови у виплаті страхового відшкодування, зазначені у цих Додаткових умовах, але які не передбачені Законом України «Про страхування», з метою їх поширення на Сторони договору страхування, повинні бути передбачені договором страхування.

PAGE

PAGE 2

